

Sygn. akt III RC 287/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Krzyków we Wrocławiu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Kantczak-Makowska

Protokolant: Justyna Grodek

Po rozpoznaniu w dniu 14 października 2015 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa T. G.

przeciwko P. G.

o uchylenie obowiązku alimentacyjnego

I. ustala, że obowiązek alimentacyjny powoda T. G. wobec pozwanej P. G. wynikający z ugody zawartej przez strony przed tutejszym Sądem w dniu 3 czerwca 1998 r. w sprawie o sygn. IIIRC 1/98 ustał z dniem 1 sierpnia 2015 r.;

II. nie obciąża pozwanej kosztami postępowania.

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 5 czerwca 2015 r. powód T. G., wniósł o uchylenie obowiązku alimentacyjnego, ustalonego na podstawie ugody sądowej z dnia 3 czerwca 1998 r. zawartej w sprawie III RC 1/98 przed tut. Sądem, wobec córki P. G.. Powód wniósł również o wzajemne zniesienie kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że córka ma obecnie 28 lat, ukończyła studia, pracuje i jest materialnie niezależna, czasowo wynajmuje lokal ze swoim partnerem.

W odpowiedzi na pozew złożonej w dniu 5 sierpnia 2015 r. P. G. uznała powództwo w całości.

W uzasadnieniu pozwana wskazała, że dobrowolnie złożyła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia Krzyków – S. P. wniosek o umorzenie egzekucji alimentów od dnia 1 sierpnia 2015 r.

Na rozprawie w dniu 14 października 2015 r. powód sprecyzował żądanie pozwu, wskazując że domaga się ustalenia uchylenia obowiązku alimentacyjnego od dnia 1 sierpnia 2015 r. Pozwana zgodziła się całkowicie z żądaniem powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. G. urodzona (...) pochodzi ze związku małżeńskiego T. i J. G..

Na mocy ugody zawartej w dniu 3 czerwca 1998 r. przed tut. Sądem w sprawie sygn. akt III RC 1/98 T. G. zobowiązał się do łożenia na rzecz pozwanej alimentów w kwocie po 450 zł miesięcznie.

(okoliczność niesporna nadto odpis ugody i postanowienia z dnia 3 czerwca 1998r wydanego w sprawie tut. Sądu (...)
1/98)

Przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie rejonowym dla Wrocławia Krzyków S. P. toczyło się postępowanie egzekucyjne dotyczące alimentów ustalonych ww ugodą sądową. Na wniosek pozwanej postępowanie to zostało umorzone.

(okoliczność niesporna)

Pozwana ma 29 lat, ukończyła studia, pracuje, jest osobą samodzielną i niezależną materialnie.

(okoliczność niesporna)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd ustalając stan faktyczny oparł się na zgodnych oświadczeniach stron zawartych w pismach procesowych i na rozprawie w dniu 14 października 2015 r. oraz odpisie ugody i postanowienia tutejszego Sądu z 3 czerwca 1998rr w zakresie w jakim logicznie i spójnie opisywały sytuację zobowiązanego i uprawnionej. Powód na rozprawie doprecyzował swoje stanowisko wnosząc o uchylenie obowiązku alimentacyjnego od 1 sierpnia 2015r, na co w całości i stanowczo zgodziła się pozwana.

Zgodnie z art. 138 k.r.o., w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego, przy czym przez zmianę stosunków rozumieć należy zmianę usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego tj. okoliczności decydujących w myśl przepisu art. 135 § 1 k.r.o. o zakresie obowiązku alimentacyjnego. Jak wynika zaś z art. 133 krio rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie.

W przedmiotowej sprawie T. G. domagał się uchylenia od dnia 1 sierpnia 2015 r. obowiązku alimentacyjnego wynikającego z treści ugody zawartej w dniu 3 czerwca 1998 r. przed tut. Sądem w sprawie o sygn. akt III RC 1/98. Wymieniony wskazał, że córka na rzecz której świadczy alimenty jest osobą samodzielną finansowo, ma 28 lat, ukończyła studia. Córka uznając powództwo przyznała te fakty wskazując, że wniosła o umorzenie postępowania egzekwującego alimenty od powoda.

W ocenie Sądu podniesione przez powoda żądanie zasługuje na uwzględnienie w całości. Podstawą powyższego rozstrzygnięcia jest przede wszystkim fakt, iż pozwana na rozprawie w dniu 14 października 2015 r. uznała żądanie w całości. Zgodnie, z treścią art. 213 § 2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba, że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Mając na uwadze okoliczności sprawy, Sąd uznał, że uznanie powództwa przez pozwaną odpowiada przepisom prawa. Pozwana jest bowiem osobą dorosłą i samodzielną finansowo, zatem uznanie powództwa nie jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego i nie zmierza też do obejścia prawa.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w pkt I sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie 102 k.p.c. zgodnie z żądaniem stron mając na uwadze, że pozwana nie przeczyła twierdzeniom zawartym w pozwie i uznała zgłoszone w nim żądanie (pkt II sentencji wyroku).

Z./

1. odnot.;
2. odpis doręczyć powodowi;
3. kal. 14 dni.

W., 2015-11-02